

XVI. kötet

Budapest, 1901. augusztus 11-én.

32. szám.

Talpraesett válasz.

Apa. Szent Isten! hol jártál, hogy ilyen állapotban vagy?

Laczi. Bele estem a csatornába.

Apa. Az új nadrágodban?

Laczi. Dejszen nem volt annyi időm, hogy előbb lehúzhattam volna!

Őszintén.

Fiatal özvegy. Kedves doktor úr, most már valamennyi fürdőt fölkerestem, a melyet ön nekem ajánlott, de egyik sem használt!

Orvos. Bocsánat, kedves nagysád, hanem hát nekem nincsen is házasság-közvetítő intézetem!

Vágy.

Négy leányka vitatkozott
Egyik nyári este,
Hogy mi az, mit mindegyikök
Legjobban szeretne?

Egyik gyémánt ékszereket,
Sok-sok pénzt a másik,
A harmadik brokát-selyem
Öltözékre vágyik.

A negyedik szerény. Mindez
Nem ragadja őt el,
Ő beérné egy egyszerű
Csipke-fejkötővel!

Árkosi Ödön.

Fatális udvariasság.

Nagybácsi. De Elemér, én ma először látogatlak itt meg téged, s mégis mindenütt barátságosan üdvözölnek!

Unokaöcs (jogász, a ki hitelezőit a nagybátyja megérkezésével csendesítette le). Jaj, kedves bácsikám, nem is képzeled, milyen népszerű vagy már te itt!

Lajos bácsi minden kétséget kizárva, bár évek hosszú során át Budán él, valóságos és igaz tűzimádó.

Sokat is tréfálkoznak vele, hogy hajdanában, réges-régen, mikor még a jó Gólya nénikéknek sem volt akadémiajuk, — valami kuruzsló szórakozott Gólya nénike megtévesztette a légi utat, s egy csöndes, tisztességes budai polgárház kéményére szállott vele a helyett, hogy valami fekete bőrű tűzföldi kis mama ölébe csempészte volna; — a mely tévedésen különben a jó öreg Lajos bácsi csöppet se keseregne, — csak kopárrá ne lettek volna a hajdan gyönyörű szép budai szőlőskertek! — hogy lássa meg a pokol tűzében a napvilágot, minden átkozott phylloxera, perenoszpóra és molypille!

No de azért ne tessék azt gondolni, hogy az öreg törődött jó Lajos bácsi egyesegyedül az édes must mián ment volna ki oly messzire, Gy . . ra, Ferencz öcséséhez a vig szüretre! Nem is kizárólagosan az 5-öd éves rizlingbor esábitgatta kifelé az ő kedves fővárosából; — ámbátor hogy a ki az 5-öd éves rizlinget imádja, — minden kétséget kizárólag, — szintén a tűzimádók kategóriájába sorozandó.

Nem! Lajos bácsit egyesegyedül a kilátásba helyezett pompás színes csillagszóró rakéták és tüzes napok csalogtatták ki, mert imádta a tűzijátékokat.

Soha egész életében, a mikor csak alkalom kínálkozott rá, egyetlen tűzijátékot vagy illuminációt el nem mulasztott.

A pompásan sikerült, bőséges szüretet pedig ott a homokon, nagyszerű tűzijátékkal akarták méltóan megünnepelni és befejezni.

Nagy szüreti társaság verődött össze a nagy baráti körből és rokonságból, s egész nap pompásan mulattak!

Röpködtek a szójátékok, — régi és új adomák kerültek szőnyegre, — s olyan — állítólag igaz — történetek, melyek elől még az idősebb hölgyek is a táncz helyre menekültek, mikor már nagyon erősen elcsattant a végök; — szóval, az 5-öd éves rizling megtette a maga kötelességét, s a szellemi tűz lángjait mindig magasabbra, színesebbé szította.

A nagy mulatozásban, nevetésben talán meg is feledtek volna a tervbe vett tűzijátékról, ha estefelé — bár ő maga már javában tüzelt, — Lajos bácsi föl nem hozza:

— Hát a tűzijátékkal mi lesz? Arra senki sem gondol? Rendben van-e minden előkészület? Mert én csak is a rakéták kedvéért jöttem ki! De aztán baj ne legyen ám — te majszter!

— Meglesz! — Legyen egészen nyugodt Lajos bácsi! — felelt a helyzethez méltóan illuminálva Kálmán öcsés; — csak azt várom, hogy egészen beálljon a sötétség. Annál pompásabb lesz!

A mint az már szokás, gyorsan be is sötétedett; a szeptembervégi est nem soká várat magára, s böles előrelátásból Kálmán még a jó szüreti vacsora előtt akarta a diszes tűzijátékot elpuffogatni.

Az egész társaság a szőlőskert végében levő tisztásra vonult, hol már minden szükséges puskaporos ákombákombom arra várt, hogy sziporkázva égfelé szálljon.

Nagy zsvajjal, örvendéssel kirukkolt az egész társaság a kijelölt, veszélytelen helyre. Szedő, taposó, töltető, préselő, mind látni akarta a tüzes csodát. Még a csinos Marcsa szakácsné is lehúzta a tüzről az illatos bürgepaprikást, s kiszaladt a tűzhely mellől komédiás-tüzet nézni — publikumnak.

Serczegés hallatszott, — s az első rakéta pompás, szemgyönyörködtető tüzes ívben fölrepült a sötét ég felé, ragyogó szírványszínű csillagokat szórva ki magából ott fent a fekete fellegekbe.

— Oh! — Ah! — Jaj be szép! — Pompás! — Főnséges! — hallatszott összevissza a gyönyör hangján, közbe-közbe egy-egy kedves női sikoltás . . .

Isten, ki mindeneket lát, tudná csak elmondani, hogy miért sikoltoztak ott a sötét háttérben? . . . hisz látható veszedelem nem volt sehol! . . .

Pompásabbnál pompásabb tűzkigyók szálltak föl, alant tüzes napok és kerekék szórták sziporkázva aranyos kévüket szerteszt, s az utolsó mutatvány is: «Éljen a házi gazda!» — betüt betü után megemésztve lassan kialudt, s most már a sajnálkozás hangja hallatszott mindenfelől a koromsötétségben: Be kár, hogy már vége van! — s még nagyobb sikoltozás . . .

Egyszerre közbekiált a házi gazda:

— Lajos bácsi! Lajos bácsi! merre vagy öregem?! — hallod-e? — no ugy-e szép volt? — de felelj hát!

De Lajos bácsi nem volt sehol! Lajos bácsit nem látta senki! A nagy várakozásban, zsvajban, nevetésben mindenki megfélekedett róla.

Elkezdték a sötétben keresni; nevén szölongatták, kiabáltak utána, — Lajos bácsi nincs sehol! Utoljára már megijedt minden ember, hogy valami baj érte a jó öreg urat, a kit mindenki szeret; — hiszen ő várta legnehezebben! Ő készült legjobban a tűzijátékot élvezni; de minden keresés, kiabálás hasztalan volt! Lajos bácsi úgy eltűnt mintha soha itt se lett volna!

Keresés közben a házigazda a szőlőprésekhez közeledett, — a távolabb álló présház előtt volt 10—12 darab prés, — s ekkor valami nehéz fohászzkodás, nyögés, nyöszörgés ütötte meg a fülét.

A sötétségben valami fehérlett ott; oda rohan, és megismeri Lajos bácsi fájdalmas hangját és mosó ruháját.

— Itt van! Megvan! Hamar jertek ide! Itt van Lajos bácsi! — kiáltott nagy megkönnyebbüléssel örömteli hangon; — jaj csakhogy végre megvagy vén csont!

— Megvagyok, meg, — de még soha életemben sem voltam így meg!

Az egész társaság szaladva ott termett, az emberek lámpásokat hoztak, — mert a tűzijáték miatt eloltottak a préház előtt minden világot, — s ekkor aztán, a nagy ijedelem után, elkezdett minden ember nevetni, kaczagva hahotázni, a hogy csak jól esett, a hogy a torkán kifért.

A szegény Lajos bácsi a legsiralmasabb helyzetben ott ült, — azaz hogy már csak erejefogytán nagynehezen kapaszkodott a sötétpiros musttal telisteli csöpögő kádban, — a fehéres mosóruhájában, mely karminpirosra volt festve tisztelt személyének egész középső részén, elől-hátul, alul-felül!

Képzeltetni, milyen bikavértől pirosuló figura volt, mikor nagynehezen, rettenetes nevetés közt, talpra állították!

No de csak hogy komoly baja nem esett! Ő maga is jó tréfának minősítette ezt a mustos kalandot.

— De ugyan Lajos bácsi, hogyan történhetett ez meg veled? — kérdezték.

— Hát fiaim, miután a rossz lábaim most estefelé, — én igazán nem tudok rájönni hogy miért? — nagyon gyöngén szolgáltak, utánatok bandukolva úgy elfáradtam, hogy jónak láttam itt, a szűrő kád szélére lekuporodni. A mint azután az első ménkütüzesnyilas rakétli

fölszállt, én, — hogy jobban lássam, hirtelen fölkaptam utána a fejemet, és — zsuppsz! — már helyben is voltunk! a rakétli fent, én pedig háttal bent — a mustos kádban!

— És azóta mindig ebben az irigylésre méltó bútorban vettél ülő fürdőt?

— Hát mikor az átkozott népség a kádak mellől is mind elszaladt tüzes csillaghullást bámulni! Az ostobák! Nem volt, a ki kieviczkelni segítsen! Kiabáltam én eleget, de olyan pokoli zenebonát csaptatok, hogy a ti oroszánbömbölésekhez képest az én hangom szunyogzümögés volt! No csak hogy bele nem fulladtam! Ámbátor nem lett volna épen megvetendő halálnem, ha — mert «ha» nélkül nincs semmi ezen az árnyékvilágon — mondom, ha 5-öd éves rizlinggel lett volna a kád színig tele.

Csak azt sajnálom, hogy az alant karikázó tüzes kerekcsapattól nem láthattam semmit, mert «muszaj» volt az egyszer csak a menyországra bámulni; aztán meg, ti csúf irigy pernahajder népség mind elfogtátok előlem a szép kilátást, — a rakétlit bámulni biz nem voltam valami nagyon felhangolva.

No de azt mondom, a jó világos anezugom sem álmodta meg a mult éjszaka, hogy a gy . . i vig szüreten ő lesz az, a ki magát telis-teleissza! De még a kalapom se úszott ám eddig soha — vörös tengeren!

Bor-Bál.

Kétértelm.

— Átkozott vadja! — szitkozódik egy koczavadász, s azzal rá dupláz egy nyúlra, de nem találja.

— Szidhatja azt, tanácsos úr, a mennyit tetszik, — vágja oda az éles nyelvű főerdész, — nem érzi az magát — találva!

A naivság határa.

— Csak arra vagyok kíváncsi, hogy mikor fogja végre a mi szintársulatunk naivája színészkedésének huszonöt éves jubileumát ünnepelni?

— No, annyira naivnak ne tartsa őt!

Figyelmeztetés.

Nagykereskedő. Minthogy használható erőnek bizonyult üzletemben, a jövő hó elsejétől havonként tiz koronával fölelelem a fizetését; de azért nem szükséges mindjárt megnősülnie!

Tempora mutantur.

Kérvényező. Elolvasta, kérem, a képviselő úr kérvényemet?

Inas. Hová gondol?! Mióta az uram miniszter lett, nem olvas egyebet, mint üdvözlő telegrammokat!

Ez is előny.

Czipészinas. Legszebb az automobil-kocsikon, hogy felülhet az ember hátul a nélkül, hogy a kocsis rá suhintana az ostorral!

Gonosz nyelv.

Juliska. Ah, nénikém, csak tudnám, hogy mivel *tehetném boldoggá* a vőlegényemet!

Nagynéni. Megmondom én neked, — ne menj hozzá nőül!

Furesa ismerkedés.

Jogász (a jogászbálon egy fiatal hölgyhöz). Nagysád olyan ismerősnek látszik; engedje meg, hogy bemutassam magamat!

Tudhatja magáról.

Derék magyar ember volt az igazgató, ki a kiegyezés után a saját fajtájának boldogulását akarván, hogy a sok német beamternek a helyére magyar fiúk juthassanak, sok elnézéssel volt a magyar fiuknál s biz sok szamarat átengedett, ha szépen kérték. Történt, hogy jó idő múlva egy keze alól kikerült földbirtokos mondja egy társaságban, hogy neki milyen remek háttas lova van. A sok dicsérés után extázisában felkiált, hogy azzal a gymnáziumban érettségit is tudna tétetni. Nevetnek rajta rajta rajta.

De másnap be is állit a direktorhoz s érettségi bizonyítványt kér a lovának. Az igazgató nyugodtságát megtartva, flegmaticusan válaszol:

— Uraságod azt nagyon jól tudhatja önmagáról, hogy mi igenis adunk bizonyítványt a szamaraknak is, de lovaknak, azt már nem.

Balsejtelem.

Anyá. Gyerekek, óvakodjatok a papától, mert a doktor ép most tiltotta el őt a borivástól.

Változott helyzet.

Sok baja volt a papnak egy pár zavargó házassággal. Végre is alaposan előveszi a férjet, hogy hagyjon fel a folytonos ivással, éjjelenként mennyi botrányt csinál részegen! Ez ígér is mindent. A ház előtt menve a pap, mondja a kint levő nőnek:

— Ugy-e megváltozott a férje, hatott a beszédem, nem csinál éjjeli botrányokat?

— Igen is nem, mert azóta már este korán kerül haza tökrészegen.

Egy szó sem igaz belőle.

Szokatlanul jó kedve volt a Misinek reggel. Alig früstökölt a kis gyerek, siet könyvével az iskolába, meg is lepte szüleit a szokatlan kötelességtudás, de csakhamar bömbölve jön vissza s az udvarra hajítja be a könyvét.

— Mi az Misi? — kérdi anyja.

— Már kinek higgyen az ember? Azt álmodtam, hogy leégett az iskola és egy szó sem igaz belőle.

Egy kis különbség.

Ilonka. Szerelemhegyi a bolondulásig szerelmes belém!

Juliska. Talán azt akarod mondani, hogy téged is bolondít!

Elszólta magát.

Nő. Aztán férjeckém, fogsz nekem mindennap irni?

Férj. Mindennap? Hova gondolsz, édesem? Hiszen reggel vizet kell innom, aztán sétálnom, délután pedig fürödnöm, s utánna pihennem. Szóval egész nap el leszek foglalva...

Nő (nehány percz múlva). Hát azt a kártyát miért csomagolod be?

Férj. Hát mit csináljak majd esténként? Kártya nélkül megöl az unalom!

Jogász. Ma huszonötödször maradok magának adósa a szoba árával, hát ebből az alkalomból leszállíthatná a lakásbéremet!

Furcsa ajánlat.

Ur (a bűvárhoz, a ki épen a vízbe akar szállni). Várjon egy pillanatig, sürgős beszélni valóm van!

Bűvár. Most nincs időm, — azonban ha oly sürgős a dolga, lejöhet a víz alá, ott beszélhetünk!

Védekezés.

Bíró. Ön azzal van vádolva, hogy Cserepes Kis Gersont a vadászatán szándékosan megsebesítette.

Vádlott. Ments Isten! Azt Cserepes maga cselekedte, hogy engem eláztathasson.

Bíró. Dejszen magamagát csak nem löhette hátba!

Vádlott. Dehogyan nem! Az olyan ember, kérem alásan, a ki mindenre képes!

Nagylelkü.

Turista, (a kit egy rabló mindenéből kifoszt). Ez az ezüst szivartárca kedves emlék boldogult atyámtól.

Rabló. Ugy? No akkor megengedem, hogy emlékül vegyen belőle egy szivart!

Nem várt felelet.

Báró. Jean, tegnap este egy kissé be lehettem csipve!
Inas. Igenis, báróm, — pertut ittál velem!

A szokás hatalma.

Orvos (az előszobában várakozó háziszolgálóhoz). Csodálatos! Maga volna az egyedüli jelentkező a hirdetésemre?

Háziszolga. Ó, nem! Voltak itt már valami tizen. De azokat már mind kidobtam az ajtón!

Dadahelyettes.

Szatócs. Hová siet, majsztram?

Czipész. Kishirdetést teszek az ujságba, egy második inasgyereket keresek.

Szatócs. Hát olyan sok a megrendelése?

Czipész. Dehogyan sok, dehogyan sok! Hanem hát a feleségem az éjjel — *ikrekkel* ajándékozott meg!

Kétértelm.

Egy sok nyelvű tudóstól
— Mily kiváló elme! —
Kérdik: «Melyik a sok közül
Legkedvencebb nyelve?»

«A legkedvencebb nyelvem?»
— És itt sóhajt egyet —
«Legjobban kedvelem a —
Füstölt disznó-nyelvet!»

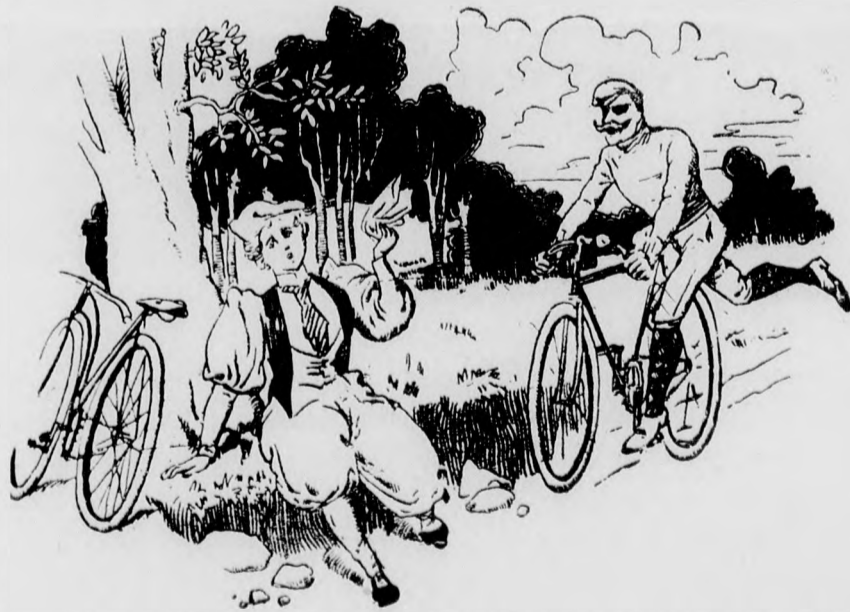
Kikerics.

Gyöngye megnyugtató.

Férj. Biztos vagy benne, hogy én vagyok az egyetlen férfi, a kit valaha szerettél?

Nő. Egészen bizonyos vagyok benne; tegnap este még egyszer átfutottam az egész névsort!

A pneumatik-szivattyu a kánikulában.

— Jaj, Aladár, borzasztó melegem van. Nincs valami hűsítő szere?

— Rögtön szolgálok veled!

— Ah, mily isteni! Egészen fölfrissit!

Miska gyerek Nemezise.

Nagyot csöngetett már az öreg Birizló, az iskolaszolga, mikorra Puskás Miska beért az iskola udvarára. Tudta már, mi vár a szigorú tanító uramtól. «No de», — gondolta magában az agyafurt, — «kivágom én magam». Ezzel egyenesen neki tartott a legközelebbi osztálynak és mint a ki legjobban végzi dolgát, benyit a terembe, mintha valakit keresne.

De már akkor odabenn Hirtelenkezü esperes úr javában imádkoztatta a gyerekeket.

Puskás Miska erre nem volt elkészülve, — mindig bizonyos idegenkedést érzett ez úr iránt, bár sohasem volt vele dolga; — de feltalálta magát, ő is szépen végigmondta a Miatyánk-ot, az ajtóban állva.

— Hát te gézengúz, — kezdi az esperes a fogadtatást, — miért jöttél későn?

Ezzel egyidejűleg jól képen felejt.

— S miért nem vetsz te magadra keresztet?

Másodszor képen felejt.

— Kérem, — dadogja Puskás Miska a nem várt fogadtatás után, — én VI-ik osztályos vagyok.

— Igen? Jó. Hadd lám, mit tudsz? No nem baj, kikérdezlek én azért. No hát, mi az az utolsó kenet? . . . Mi?

Miska gyerek csak dadog. Nem hallott ő ilyen valamiről soha semmit. Mi is lehet az?

De biz az esperes nem sokat várogatott a Miska feletére, hanem amúgy hirtelenében megtanította rá.

— No, te haszontalan, ez az utolsó kenet!

S azzal az előbbi két nyakleves sűrű visszhangzása zajgott a teremben.

De már a dolgok jelen fejleménye sehogy sem volt inyére Miskának. Szakitva eddigi szenvedőleges álláspontjával, hogy ő is mondjon valamit, nagy bögve kinyögi, hogy:

— Kérem, én református vagyok!

Kerülő úton.

Aggszüz. Ah, gróf úr is már ilyen korán talpon van? Ugyan csak megijedt tőlem!

Gróf. Azért gondolja nagysád ugye, mert vadász ember vagyok?!

Foghegyről.

A valódi magyar kurta beszédű s kissé nyers is. Megszólít egy úri ember az úton egy parasztot:

— Hová megy ez az út, bátyám?

— Nem megy biz ez, uram, sehová, mindig itt látom, mióta erre járok, — válaszol a gazda szája másik végére taszítva a pipáját.

Ismerős hangok.

I. jogász (hajnalfélle hazamenet a koresmából, egy telegráfpózna mellett). Hallgasd csak, micsoda zúgás ez!

II. jogász. Ahá! Ez bizonyosan az öregem dörmögő válasza, a kitől az este pénzt kértem sürgönyileg!

Csavargó lovagiasság.

Úr. Bocsánat, ráléptem a lábára.

Csavargó. Szívesen megbocsátok, de olyan nyakleves adok mindjárt, hogy bögőnek nézi az eget!

Sokat kíván.

Megrendelő. De ez a kép egy cseppet sem hasonlít hozzám!

Festő. Tán azt akarná, hogy azért a csekély honoráriumért még hasonlítson is magához?

Óvatos.

A. Kérem, jöjjön csak ide egy perczre, mondani akarok valamit!

B. Mindjárt, csak gondolkozom kissé, nem kértém-e már öntől valamikor kölcsön?!

Borbélyvágás.

— A deák egy borbély mellett menve látja, hogy bent néhány deák társát kezelik. Élcelődni akarván, kérdi:

— Itt nyírnak majmot?

— Még nem volt szerencsénk, — mondja egyik segéd, — de csak tessék beljebb kerülni, megpróbálhatjuk.

Vendéglőben.

Vendég. Ez a beefsteek nagy bajban szenved.

Vendéglős. Milyen bajban?

Vendég. Nagyzási hóbotban!

Megfelelt.

Tanár. Mondja meg nekem, Molnár, hogyan végezte be Bonaparte Napoleon pályafutását?

Diák. Meghalt!

Az idő pénz; a kinek azonban sok ideje van, sok pénzre van szüksége.

*

A halálosan szerelmes, halhatatlan szeretne lenni.

*

Sokan ízlésesnek találnak valami tárgyat, mivel maguknak nincsen ízlésük.

*

Ügyetlen orvosok a Párkák ollójának köszö-rűsei.

Mindig flegmatikus.

Hölgy. Szent Isten, tanácsos úr, ön rá ült a kalapomra! Álljon fel!

Tanácsos. Miért, nagyságos asszonyom? Most már úgy is késő!

A rab férj felesége.

Iörök fogságban ül,
Börtön mélyén a rab,
Szemeiből a düh
Könyűi omlanak.

Sok hosszú év mulott,
Éltét is unja már;
De ím, ablakához
Repült egy kis madár.

És szól a rab: «Kérlek,
Kedves kis madárka,
Szállj el messze, messze,
Szép magyar hazámba.

S kompolti úrasszonyt,
Én szép hitvesemet
Kérdezd: szeret-e még,
Ugy, mint én szeretek?»

Repült a kis madár,
Repült messze, messze
S a kompolti várba
Jutott egyik este.

Fenn a magas égen
Csillagok ragyogtak,
A bokrok, falombok
Titkosan susogtak.

Enyhe szellő járt-kelt,
Hogy bimbót fakaszszon . . .
A kastély erkélyén
Ült a szép urasszony.

Mellette egy lovag,
Fényes pánczél rajta,
S a nő derekára
Fonódott a karja.

Szenvedélyesen szól
Ajkán a szerelem:
«Szeretsz-e igazán,
Szép asszony, kedvesem?»

«Szeretlek! — felel ő
S arcán öröm ragyog, —
S szerelmemért, ha kell,
Szívesen meghalok!»

. . . Felriadt a fogoly,
Megcsörrent a láncza,
A madárka szállt a
Börtön ablakára.

«Vigan, Kompolthy úr!
— Lágyan így csicsereg, —
Feleséged nagyon,
Halálosan — szeret.»

Árkosi Ödön.

Kedvező alkalom.

Férj. Azt mondd tehát, hogy a tanácsosné megsértett? Légy nyugodt, be fogom őt perelni! . . .

Feleség. Mit gondolsz, édesem, nem volna-e helyesebb, ha egy új ruhát vennél nekem, — így jobban fog mérgeledni!

Gyors fordulat.

Nő. Ne hidd, férjecském, hogy én is olyan vagyok, mint a többi nő. Látod, például igen boldog vagyok, hogy az idén nem kell tőled új kalapot kérnem, mint-hogy a tavalyi még egészen jó.

Férj. Igazán? Pedig kár, mert épen ma kaptam száz-húsz korona segélyt!

Nő. Hogyan? S ezt csak most mondd nekem? . . . No tudod, a tavalyi kalapom még sem olyan egészen új!

Egy tanu, nem tanu.

Paraszt asszony. Kérem alásan biró uram, egy tyúkot ellopták az éjjel, a szomszéd asszony lopta el biztosan.

Biró. Hja lelkem, azt könnyű ám mondani. Ki a tanuja reá?

Paraszt asszony. Hát az a jószágos Isten, a ki felettünk van és mindent lát.

Biró. Jó asszony, itt nem tehetünk semmit, mert hát a törvény is azt rendeli, hogy egy tanu nem tanu.

Sokat kíván.

Anya. Nem fogod be a szádat? (Lilike fejével igenlőleg int.)
Igérd meg nekem!

Lilike. De mamuskám, ha be kell fognom a számat, akkor nem ígérhetek meg semmit!

Vigasztalás.

— De Miska, ne csapkodd úgy azt a lovat, még kifordulunk az árokba.

— Ne tessék félni, esőkolom a kezét, ebben a száraz időben nincs abban pocsolya.

Drága tanító.

— Melyik tanártól tanultál francziául?

Egy nagyon drága tanítótól! Mondhatom neked, hogy a «határozott névmás» maga többbe került húsz forintomnál!

Furcsa álom.

I. jogász. Bizony furcsák az ember álmai. A mult éjjel is például egy olyan emberről álmodtam, a kire sohasem gondolok!

II. jogász. Ki volt az?

I. jogász. Egyik hitelezőm!

Balatonfüreden.

— Hát urambátyámat mi lelte, miért jön esernyővel fürödni?

— Miért? Hát mert esik az eső és nem akarok megázni!

Bizalmi állás.

— Oh, most nagyon jó helyem van! . . . A nagysága mindig azt mondja nekem: «Zsuzsi, a férjem nagy szoknyahős; de a maga becsületességében megbízom!»

Lusta jogász.

I. jogász. Remélem, ma velünk kaláberezzel?

II. jogász. Sajnálom, de nem tudok kaláberezni.

I. jogász. Akkor hát játsszunk egy parti billiárdot!

II. jogász. Billiárdozni sem tudok.

I. jogász. De hát tulajdonképen mit tanultál te két év alatt az egyetemen?

Budapest, B. Böven el vagyunk látva sokkal sikerültebbekkel; az adomákból azonban válogatunk. — Eger, K. Sem ötletben, sem eredetiség dolgában nem szenvednek hiányt. — Kikerics. A közlendők közé tettük. — Góbé. Nincs benne kikerekített, egységes történet, tehát inkább tárczába való. — Tréfa. Csak a czim szenved némi rövidséget. — Budapest, T. L. A tárgy ugyan régi, de van benne pár új fordulat. — Budapest, K. H. Egyiket a kettő közül. — Budapest, H. A történet járt nyomon halad s kissé el is van nyújtva.

Magyar királyi államvasutak.

Hirdetmény.

A magyar királyi államvasutak igazgatósága nyilvános versenyt hirdet a Mezőtúr állomáson előállítandó hatállású mozdonyszin és tartozékainak létesítésére szükséges építési munkák végrehajtására. A tervek, a költség-

vetés, az egységárjegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Budapesten, a magyar királyi államvasutak igazgatósága magasépitményi ügyosztályában (VI. ker., Teréz-körut 56., sz. III. emelet, 13. ajtószám) és Aradon az üzletvezetőség pályafentartási osztályában a hivatalos órák alatt megtekinthetők.

Az ajánlatok legkésőbb 1901. évi augusztus hó 17-én déli 12 óráig nyújtandók be alulirott igazgatóság építési és pályafentartási főosztályánál (Teréz-körut 56. szám. II. emelet, 10. ajtó.) Az ajánlatok egy koronás, az ajánlat mellékletei pedig ivenként 30 filléres bélyeggel ellátva, lepecsételve és következő felirattal nyújtandók be: «Ajánlat a mezőturi új mozdonyszin előállítására.» Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni. Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1901. évi augusztus hó 16-án déli 12 óráig 1400 korona azaz egyezernégyszáz korona bánatpénz teendő le a magyar királyi államvasutak főpénztáránál (Andrássy-ut 75. sz. földszint) akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapirokban. A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlathoz nem csatolandó. Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számíttatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek. Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául. Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térti bevénnyel adandók fel.

Budapesten, 1901. évi július hóban.

Az igazgatóság.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak igazgatósága nyilvános versenyt hirdet az Arad állomáson előállítandó huszonnégy állású mozdonyszin és tartozékainak, valamint a csatornázás létesítésére szükséges építési munkák végrehajtására. A tervek, a költségvetés, az egységárjegyzék, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Budapesten a magy. kir. államvasutak igazgatósága magasépitményi ügyosztályában (Teréz-körut 56. sz., III. emelet, 13. ajtó.) és Aradon az üzletvezetőség pályafentartási osztályában a hivatalos órák alatt megtekinthetők. Az ajánlatok legkésőbb 1901. évi augusztus hó 23-án déli 12 óráig benyújtandók alulirott igazgatóság építési és pályafentartási főosztályánál (VI. kerület, Teréz-körut 56., sz. II. emelet, 10. ajtó.) Az ajánlatok egykoronás; az ajánlat mellékletei ivenként, 30 filléres bélyeggel ellátva és lepecsételve következő felirattal nyújtandók be: «Ajánlat az aradi új mozdonyszin és tartozékainak előállítására.» Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni. Az ajánlat benyújtását megelőző napon, vagyis 1901. évi augusztus hó 22-én déli 12 óráig 4300 korona, azaz négyezer háromszáz korona bánatpénz teendő le a magyar kir. államvasutak főpénztáránál (Andrássy-ut 75. sz. földszint) akár készpénzben, akár állami letétekre alkalmas értékpapírokban. A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlathoz nem csatolandó. Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számíttatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek. Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául. Posta útján beküldött ajánlatok és bánatpénzek térti bevénnyel adandók fel.

Budapesten, 1901. évi július hóban.

Az igazgatóság.

Szt.-Lukács-fürdő

gyógyfürdő

Budapest, Buda.

Természetes forró-meleg kenes iszapto' localis iszapkezelés, télen és nyáron thermális fürdőkúra, hidegvizgyógyintézet stb. Olcsó ellátás. Csuz, köszvény, idegbajok stb. felől tájékoztató prospektust ingyen küld az igazgatóság.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos: Baróti Lajos.

Franklin-Társulat nyomdája.

A képeket horganyba edzi FREUND.

A Pozsonyi Felső Kereskedelmi Iskola,

melynek végbizonyítványa egy évi önkéntesi katonai szolgálatra jogosít, és melynek eddig végzett tanulói legelső rendű kereskedő, gyári és bankári cégeknek vagy közhivatalokban és a mezőgazdaságban nyertek alkalmazást, 1901 szeptember 1-én 17. évfolyamát nyitja meg.

Az intézetet a múlt isk. évben 241 tanuló látogatta, köztük 192 vidéki, kiknek jó családoknál való elhelyezése ügyében az igazgató készséggel jár a szülők kezére.

Minden iránt tájékoztató évi jelentés levelező lapon is kérhető.

Pozsony, 1901 július hó.

JÓNÁS JÁNOS
igazgató.

8773

Férfiaknak ingyen küldetik.

Egy ingyen csomag orvosságot küldünk posta útján bérmentve minden férfinak, minden nőnek, a ki hozzánk fordul. Ez egy új találmányu szer. Ezen szer gyógyítja a bajok legnagyobbikát: a bujakort, valamint az összes nemi bajokat, u. m. elveszített férfi erőt stb. Ez egy gyógyítás a melynek mindenki, alávetheti magát, mivel otthon saját házában gyógyítható. Ez erősíti a gondolkozási tehetséget, gyengeségeket, van cocellet stb. S mindenki, a ki hozzánk ír, s bérmentes levélben a baját leírja, egy ingyen csomag a gyógyszerből s egy 120 oldalas magyar nyelven irt könyv ingyen küldetik. A bérmentesítési díjat kérjük ott megfizetni, mivel csakis bérmentes levelek fogadtatnak el. Mi akarjuk az emberiség azon osztályát elérni a kik nem képesek szobájukat elhagyni, hogy magukat gyógyíthassák. Teljes titoktartás biztosítatik. Ezen intézet államilag van szervezve s 250 ezer koronával alapítva. Fő dékánunk mindenkinék ingyen tanácsot ad, s a mi diszes könyvünk megmagyarázza a bajt. Irjon még ma. Minden levél így czimzendő: **State Medical Institute, X Elektron Building, Fort Wayne, Ind. Amerika.**

Kolozsvári Felső Kereskedelmi Iskola Kereskedelmi akadémia benlakással 100 tanuló részére.

Ezen intézetet végzett ifjak jogosítottak a katonai önkéntességre. A benlakás a kényesebb igényeket is kielégítő modern berendezésű, egészséges és tágas munka- és hálótermekkel, ebédlővel, kórodával, fürdővel, olvasó-, zene-, vivó- és játéktermekkel (összesen 68 terem), tekepályával, 4488 m. tágas udvarral a tornázásra teljes berendezéssel, vízvezetékekkel és légszusz-világítással van ellátva. Az intézet közvetlen közelében van a városi sétaligetnek. **A teljes ellátásért 800 K fizetendő** és a folyamodások augusztus 15-ig beadandók. Az első osztályba négy középosztályt végzett ifjak vétetnek fel; **évi tandíj 120 K.** Az intézet 1878 óta áll fenn; a múlt évben 255 növendéke volt. Az intézet 1902/3. tanév kezdetén **akadémiai tanfolyammal fog kibővíteni.** Részletes programot küld **az igazgatóság.**

M. kir. államvasutak. Pályázati hirdetmény.

A m. kir. államvasutak igazgatósága az 1902. évi január hó 1-től számítandó két éven át, vagyis 1903. évi december végeig a kiadásában megjelenő «Hivatalos Lap» szállítását biztosítani kívánván, ezennel nyilvános pályázatot hirdet.

A kiírás tárgyát képező «Hivatalos Lap» szállítására vonatkozó árszabályok és részletes módozatok a budapesti kereskedelmi és iparkamaránál megtekinthetők és a m. kir. államvasutak igazgatósága anyag- és leltár-beszerzési A/III. szakosztályánál (Budapest, VI. ker. Andrásy-út 73. sz. II. emelet, 54. ajtó) kaphatók. Végül megjegyeztetik, hogy a «Hivatalos Lap» szállítására, természeténél fogva, csakis helybeli cégek pályázhatnak.

Budapest, 1901 augusztus.

Az igazgatóság.

Wadlsteiner F. BUDAPEST
IV. kerület,
Mária Valéria-u. 5.
áruháza

Cristofle-ezüst, üveg és porcellán neműekben.

Cristofle & Co., ezég Páris, dusan ezüstözött és aranyozott gyártmányai egyedüli raktára;

Cie des Cristalleries de Baccarat, Páris (Kristály-üveg készlet);

Benedikt testvérek Karlsbad, Meierhöfeni porcellángyára (háztartási cikkeiben). 9182

Eladás gyári áron!

MATTONI-FÉLE

GIESSHÜBLER
legtisztább égvényes

SAVANYU-KÚT

legjobb asztali- és üdítő ital,
kitünő hatásnak bizonyult köhögéskor, gégebajoknál, gyomor- és hólyaghurutnál.

Mattoni Henrik, Karlsbad és Budapest.

Magyar királyi államvasutak.

Hirdetmény.

A magy. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetősége nyilvános ajánlati tárgyalást hirdet a fiumei mozdony-szín megtoldási munkáinak végrehajtására. A tervek, a költségvetés, a szerződési tervezet, az ajánlati minta, a pályázati feltételek, valamint a munkák végrehajtásához kötött feltételek Zágrábott az üzletvezetőség pályafentartási osztályában és a fiumei osztálymérnökségnél a hivatalos órák alatt megtekinthetők. — A nyomtatványok ugyanott 2 koronáért meg is szerezhetők. — Az ajánlatokat legkésőbb 1901 évi augusztus hó 14-én déli 12 óráig kell benyújtani alulírott üzletvezetőség I-só osztályánál (Ferencz József tér 19. sz. I. em.) — Az ajánlatokat egy korona, az ajánlat mellékleteit ivenként 30 filléres bélyeggel ellátva, lepecsételve és a következő felirattal kell benyújtani: «Ajánlat a fiumei mozdony-szín megtoldási munkáinak előállítására.» — Csak az összes munkákra tett ajánlatok fognak figyelembe vétetni. — Az ajánlat benyújtását megelőző napon vagyis 1901. augusztus 13-án déli 12 óráig 2500 azaz kétezer-nyolcszáz korona bánatpénzt kell a magy. kir. államvasutak zágrábi üzletvezetőségének gyűjtőpénztáránál akár készpénzben, akár állami betétekre alkalmas érték-papírokban letenni. — A bánatpénzről szóló letétjegy az ajánlatához nem csatolandó. — Az értékpapírok a legutóbb jegyzett árfolyam szerint számíttatnak, de névértéken felül számításba nem vétetnek. — Csak idejekorán beérkezett írásbeli ajánlatok szolgálhatnak a tárgyalás alapjául. — Posta útján beküldött ajánlatok, és bánatpénzek térítvevényen adandók fel. Zágráb 1901. július hó.

Az üzletvezetőség.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Ő császári és királyi Fensége
József főherczeg udvari szállító
és szerb. kir. udv. szállító.

Sikkes egyenruhákat

és felszerelési czikkeket tábornokoknak, törzs- és főtiszteknek, önkénteseknek, vasuti és postahivatalnokoknak, kincstári és uradalmi erdésziszteknek és erdőőröknek, csendőrségnek, rendőrségnek, tűzoltóknak, pénzügyőröknek és **anyakönyvvezetőknek**, valamint minden egyenruhát viselő testületnek leg-elegánsabban és legolcsóbban készítenek

BLUM ÉS TÁRSA

Ő császári és királyi Fensége József főherczeg udvari szállító.

BUDAPEST,

IV., Sütő-utca 2. (Szervita-tér sarkán.)

Árjegyzékek készséggel küldetnek.

Pontos czimre figyelni tessék.

Pontos czimre figyelni tessék.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2.

BLUM ÉS TÁRSA, SÜTŐ-UTCZA 2. SZÁM ALATT.

Butorárjegyzék

Eladás 2 évi jótállás mellett.

1	hálószoba	complett matt v. félmatt	105	frt
1	"	" " faragott	150	"
1	"	" angol stlben	170	"
1	"	" oszl. faragott	190	"
1	"	" igen finom, baroque stlben, valódi belga bleu-márvánnyal	330	"

Ezenkívül több mint 100 hálószoba van raktáron egyszerű, valamint díszes kivitelben mérsékelt árak mellett.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel 170 frt.

Ebédlőszoba. Kredencz, matt, faragott, oszlopos, ebédlőasztal, 6 valódi börszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, trumeau és tükör 250 frt

Ebédlőszoba. Angol stlben, matt, kredencz, pohárszék, ebédlődiván valódi szőnyeggel, világos diófából 455 frt

Ezenkívül dús választék egyszerű és finom ebédlőszobákban minden kívánt árban. Nagy raktár szalonberendezésekben; krepp garnitúra 80 frt, bouret 90 frt, selyem 110 frt, selyem brocat 140 frt, francia selyemszövet 165 frt és szalon-garnitúrák 1000 frtig.

Árjegyzék ingyen és bérmentve.

Gömöri Sándor

Budapest, IV., Váci-utca 18., I. em.

Alapított 1863. évben.

Első leánykiházasítási egyesület

m. sz.

Leány és fiú biztosító intézet.

Budapesten, VI. Teréz körút 40.

Az intézet saját házában.

Legelőnyösebb és legolcsóbb díjtételek gyermekek biztosítására. Változatlanul megállapított havi díjtételek. Azonnali haláleseti biztosítás. Kötvény és bélyegilleték nem fizetendő. Prospektussal és felvilágosítással szolgál az intézet.

Zenekari és műkedvelői hangszerek, saját gyártmányu Phonographok, valamint amerikai iskolai, szalon- és egyházi harmoniumok.

Hirdetések

e lap részére csakis a hirdetési felvételi irodában

Tenczer Gyula

Budapest, IV. ker.,

Szervita-tér 8. sz.

vétetnek fel.

*Ugyanott minden bel- és külföldi lap részére hirdetések a legjutányosabb árak mellett eszközöl-
tetnek.*